

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. juli 2017
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: Rasmus Krogh Pedersen
Sagsnr.: 2017-0032/40-0103
Dok.: 2356452

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 961 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mattias Tesfaye (S), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Josephine Fock (ALT), Sofie Carsten Nielsen (RV) og Holger K. Nielsen (SF).

Søren Pape Poulsen

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 961 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om det var i overensstemmelse med god forvaltningsskik og juridiske fortolkningsprincipper som konkret retlig subsumption, da Udlændingestyrelsen i perioden fra den 10. februar 2016 til den 28. april 2016 henførte tvangsadskillelse af mindreårige asylansøgere fra deres ægtefælle/samlever under udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 1. pkt. (som er faktisk forvaltningsvirksomhed) og ikke udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. (forvaltningsakt)?”

Svar:

Det bemærkes indledningsvist, at spørgsmål om den nærmere fortolkning af bestemmelserne i udlændingeloven hører under Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Justitsministeriet er i den forbindelse bekendt med, at Udlændinge- og Integrationsministeriet den 23. juni 2017 har indrykket en nyhed på ministeriets hjemmeside om partshøring i visse sager om indkvartering af mindreårige asylansøgere. Af nyheden fremgår følgende:

”1. Forvaltningsloven gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Forvaltningsloven indeholder i § 19 en bestemmelse om partshøring.

Er der ikke foretaget partshøring i tilfælde, hvor dette følger af forvaltningslovens § 19, vil afgørelsen kunne være ugyldig. En ny afgørelse skal herefter træffes efter forudgående partshøring. Afgørelsen vil ikke nødvendigvis falde anderledes ud, efter at der er foretaget partshøring. Det vil bl.a. afhænge af, om der med partshøringen tilføres sagen nye oplysninger af betydning.

Uden for forvaltningslovens anvendelsesområde falder den administrative sagsbehandling, der har karakter af såkaldt faktisk forvaltningsvirksomhed.

2. Udlændingelovens bestemmelser om indkvartering betyder, at der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, når Udlændingestyrelsen træffer beslutning om at flytte en asylansøger fra et asylcenter til et andet. Dette fremgår af forarbejderne til udlændingeloven og medfører bl.a., at der i disse sager ikke skal ske partshøring efter forvaltningslovens § 19.

Efterkommer en asylansøger ikke en beslutning om at flytte, kan Udlændingestyrelsen give asylansøgeren et flyttepåbud. Der er i disse sager ikke tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, men om en afgørelse. Det betyder bl.a., at reglerne om partshøring i forvaltningslovens § 19 finder anvendelse i disse sager.

3. Praksis forud for den 28. april 2016 i sager om indkvartering af mindreårige med en ægtefælle eller samlever var, at der – i lighed med alle andre sager om indkvartering – ikke blev truffet en afgørelse, hvis asylansøgeren efterkom Udlændingestyrelsens beslutning om indkvartering. Vurderingen var, at der var tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, hvorfor der ikke skulle partshøres.

I de sager, hvor asylansøgeren ikke efterkom styrelsens beslutning om at flytte, blev der truffet en afgørelse efter forudgående partshøring over den manglende efterkommelse af anvisningen om indkvartering.

4. Efter udsendelsen af pressemeddelelsen af 10. februar 2016 om adskilt indkvartering af mindreårige asylansøgere med ægtefælle eller samlever drøftede Udlændinge- og Integrationsministeriet og Udlændingestyrelsen spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, når styrelsen beslutter at indkvartere et par separat, eller om der er tale om en afgørelse.

På baggrund af disse forvaltningsretlige drøftelser besluttede Udlændingestyrelsen den 28. april 2016 at genoptage sagerne om indkvartering af mindreårige med ægtefælle eller samlever og træffe afgørelser i alle sagerne, fordi der er tale om beslutninger af indgribende karakter for parrene.

Vurderingen var således, at der skulle træffes afgørelse i alle sagerne, selvom det direkte fremgår af forarbejderne til udlændingeloven, at der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, når Udlændingestyrelsen træffer en beslutning om, at en asylansøger skal flytte fra et asylcenter til et andet.

Praksis i sager om indkvartering af mindreårige med ægtefælle eller samlever har siden den 28. april 2016 således været, at der i alle sager træffes afgørelser, medmindre parterne selv har et ønske om at blive indkvarteret adskilt. Der foretages en partshøring efter forvaltningslovens § 19, der omfatter alle relevante faktiske oplysninger af væsentlig betydning, forinden der træffes afgørelse.”

Justitsministeriet kan tilslutte sig det, som Udlændinge- og Integrationsministeriet har anført om partshøring efter forvaltningsloven.